

KESZI HARANGSZÓ

Budakeszi római katolikus egyházközségének kiadványa

2023. január 1.

XXI. évfolyam 1. szám

Szűz Mária, Isten anyja

„Könyörüljön rajtunk az Isten és áldjon meg minket.”

Egyházközségünk hirdetése:

Január 1. vasárnap

Szűz Mária, Isten anyja

08:00 – Élő Rudolf

10:00 –

18:00 – +Imre és Mária

A szentmise olvasmányai:

Szám 6,22-27

Zsolt 66

Gal 4,4-7

Lk 2,16-21

Január 2. hétfő:

Nagy Szent Vazul és Nazianzi

Szent Gergelyccss

06:30 – +Teréz

Január 3. kedd:

Jézus Szent Neve

06:30 – +Magdolna

Január 4. szerda

06:30 – +István

Január 5. csütörtök:

06:30 – Krén és Tóth család élő
és elhunyt tagjai

18:15 – 19:15 – Szentségimádás
a domonkos nővérek
kápolnájában

Január 6. péntek:

Urunk megjelenése, Vízkereszt
Parancsolt főünnep

08:00 –

10:00 –

18:00 – +Erzsébet

17:00-18:00 – Gyóntatás

Január 7. szombat:

18:00 – +Erzsébet, élő Liza és
Róbert

Január 8. vasárnap

Urunk megkeresztelkedése

08:00 – Szűz Mária tiszteletére

10:00 – +László

18:00 –

Ezzel a vasárnappal véget ér a
karácsonyi idő és elkezdődik az
évközi időszak

Ferenc pápa katekézise:

Jézus igazi trónja a jászol és a kereszt

December 28-án tartotta Ferenc pápa az év utolsó katekézisének a szokásos szerdai általános kihallgatáson és ezúttal a közeli Karácsony titkáról elmélkedett, mégpedig a 400 évvel ezelőtt elhunyt Szalézi Szent Ferenc püspök és egyháztanító gondolataival. A nagy genfi püspök szava: „Istenem! mennyi szent vonzalmat ébreszt szívünkben ez a születés! Mindenekelőtt azonban megtanít minket a tökéletes lemondásra a világ összes javairól és minden pompájáról.”

Ma van Szalézi Szent Ferenc püspök és egyháztanító halálának negyvenedik évfordulója

A mostani liturgikus időszak arra hív bennünket, hogy megálljunk és elgondolkodjunk Karácsony titkáról. És minthogy ma van Szalézi Szent Ferenc püspök és egyháztanító halálának negyvenedik évfordulója, ösztönzést meríthetünk tanításából, aki oly sokat írt a Karácsonyról. A pápa ennek kapcsán örömmel jelentette be, hogy most szerdán jelenik meg a szent évfordulójáról

megemlékező apostoli levél, melynek címe „Minden a szeretet”, ami a szent genfi püspök sajátos kifejezése volt. Az Isten szeretetéről szóló értekezésében így fogalmaz: „Az Anyaszentegyházban minden a szeretetben él, szeretetből történik és szeretetből fakad”. Bárcsak mi is a szeretetnek ezen a szép útján tudnánk járni! – tette hozzá szabadon Ferenc pápa és azt ajánlotta, hogy próbáljunk egy kicsit elmélyedni Jézus születésének misztériumában, Szalézi Szent Ferenc „társaságában” és így kapcsoljuk össze a kétféle emlékezést.

A jászol szimbolikus eleme segít megérteni, hogy miféle Messiást szült Szűz Mária Betlehemben

A Chantal Szent Franciskának írt egyik levelében olvassuk: „Mintha Salamont látnám elefántcsontból faragott, aranyozott nagy trónusán, amelynek – a Szentírás szerint – egyetlen királyságban sem volt párja, és akihez nem volt hasonló király dicsőségében és nagyszerűségében. Ám én mégis sokkal szívesebben látnám a drága kisgyermeket a jászolban, mint az összes királyt a trónjukon”. Jézus, a világmindenség Királya – folytatta a pápa – soha nem ült trónon. Istállóban született, pólyába csavarva és jászolba fektetve, végül pedig keresztben halt meg és lepedőbe burkolva sírba helyezték. Valójában a Jézus születését elbeszélő Lukács evangélista ragaszkodik olyannyira a jászol részletéhez. Ez nemcsak „logisztikai részletként”

fontos, hanem szimbolikus elemként is, mely segít megérteni, hogy miféle Messiást szült Szűz Mária Betlehemben, vagy röviden szólva: *Ki volt ez a Jézus*. A jászolra tekintve, a keresztre tekintve, látjuk élete egyszerűségét és így megérthetjük, hogy ki is Ő! Jézus az Isten Fia, aki megvált minket azáltal, hogy emberré lett, hogy kivetkőzött dicsőségéből és megalázta magát (vö Fil 2,7-8). Ezt a misztériumot látjuk konkrétan a jászol fókuszpontjában, vagyis az abban fekvő Gyermekben. Ez az a „jel”, amit Isten ad nekünk Karácsonykor, amit egykor a betlehemi pásztorok kaptak és a továbbra is így lesz mindörökké. Amikor az angyalok meghirdetik Jézus születését, az lesz annak a jele, hogy gyermeket találnak egy jászolban. Jézus trónja a jászol vagy az út, amikor élete során prédikált, vagy a kereszttel az élete végén: Ez a mi Királyunk trónusa!

A mi erőink és a gyengeségeink csak a jászol előtt oldódnak meg

Ez a jel Isten „stílusát” mutatja nekünk, ami közelség, együttérzés és gyengédség. Ezzel a stílusával vonz minket Isten magához. Nem ragad el erőszakkal, nem kényszeríti ránk igazságát, sem igazságosságát, nem művel velünk prozelitizmust. Szeretettel, gyengédséggel akar vonzani minket. Szalézi Szent Ferenc – ugyancsak Karácsony kapcsán – egy másik szerzetesnővének írt levelében így fogalmaz: „A mágnes a vasat vonzza, a borostyán pedig a szalmát és a szénát. Nos, akár vas vagyunk keménységünk révén, akár szalma a gyengeségünkön át, hagynunk kell, hogy ez a mennyei Kisdéd vonzzon minket magához”. A mi erőink és a gyengeségeink csak a jászol előtt oldódnak meg, Jézus előtt, vagy a kereszttel előtt, a ruhátlan és szegény Jézus előtt, de mindig a közelség, az együttérzés és a gyengédség lelkületével. Mi „olykor „vas” vagyunk, vagyis kemények,

merevek, hidegek. Máskor „szalma” vagyunk, vagyis törékenyek, gyengék, tartás nélküliek. Isten azonban megtalálta a helyes eszközt, hogy bármiképp is magához vonzzon minket, mégpedig a szeretettel. Nem birtokló és önző szeretettel, amivel gyakorta szeret az ember. Az Ő szeretete tiszta ajándék, tiszta kegyelem, benne minden csak nekünk, a javunkra szolgál. Így vonz minket, ezzel a fegyvertelen és lefegyverző szeretettel. Jézus egyszerűsége láttán mi is eldobjuk a gőg fegyvereit és hozzá megyünk üdvösséget kérve, világosságot életünk számára, mert Jézus igazi trónja a jászol és a kereszttel.

Isten szeretete nem mézesmázos, ezt Jézus jászola bizonyítja nekünk

A jászol egy másik feltűnő szempontja a szegénység, amely lemond minden evilági hiúságról. Amikor mi a hiúság pénzeit látjuk, sok pénzt evilági hiúságért és oly sok fáradozást érte, akkor Jézus megmutatja nekünk az alázatát. Szalézi Szent Ferenc erről ezt írja: „Istenem! mennyi szent vonzalmat ébreszt szívünkben ez a születés! Mindenekelőtt azonban megtanít minket a tökéletes lemondásra a világ összes javairól és minden pompájáról. Nem tudok, de nem is találok más misztériumot, melyben gyengédség és szigor, szeretet és keménység, édesség és keserűség ilyen gyengéden keverednének.” Igen, vigyázzunk, hogy ne csússzunk bele Karácsony evilági karikatúrájába, mely az ünnepet fogyasztói és élményítő jellegűre sorvasztja! – hangsúlyozta a pápa.

Isten szeretete nem mézesmázos, ezt Jézus jászola bizonyítja nekünk. Nem álszent jótékonykodó, aki elrejt az örömeit és a kényelem keresését. Öregjeink, akik megismerték a háborút, sőt az éhséget is, jól tudták, hogy a Karácsony öröm és ünnep,

természetesen az, de egyszerűségben és fegyelmezettségben.

Ne kívánjunk semmit és ne tagadjunk meg semmit, fogadjunk el mindent, amit Isten küld nekünk!

Ferenc pápa katekézise utolsó egységében Szalézi Szent Ferencnek arra a gondolatára utalt, amelyet Apostoli levelében idéz és amit a szent két nappal halála előtt, 1622. december 26-án mondott az általa alapított vizitációs nővéreknek: „Látjátok a kis Jézust a jászolban? Megkapja korának összes viszontagságát, a hideget és mindazt, amit az Atya megenged, hogy megtörténjék vele. Nem utasítja el az apró vigasztalásokat, amit Édesanyja ad neki, és nincs megírva, hogy valaha is kinyújtja kezét Anyja keble után, hanem mindent az ő gondjára és előrelátására bíz. Éppen ezért nem szabad semmire sem vágnunk és semmit sem szabad elutasítanunk, hanem elviseljük mindazt, amit Isten küld nekünk, a hideget és az időjárás viszontagságait.” Ferenc pápa ismét aláhúzta a gyermek Jézusról szóló bölcsességet, mely Szalézi Szent Ferenc nagyszerű tanításából árad: Ne kívánjunk semmit és ne tagadjunk meg semmit, fogadjunk el mindent, amit Isten küld nekünk. Ám vigyázzunk! Mindig és csak szeretetből tegyük ezt, mert Isten szeret minket és mindig csak a mi javunkat akarja. Tekintsünk a jászolra, ami Jézus trónja, lássuk Jézust Júdea és Galilea útjain, amint Atyja üzenetét hirdeti és lássuk Jézust azon a másik trónuson, a kereszten. Jézus ezt kínálja nekünk, azt az utat, mely boldogságra vezető út. Végül a Szentatya ismételtén áldott Karácsonyt és boldog Új Esztendőt kívánt.

P. Vértesaljai László SJ – Vatikán